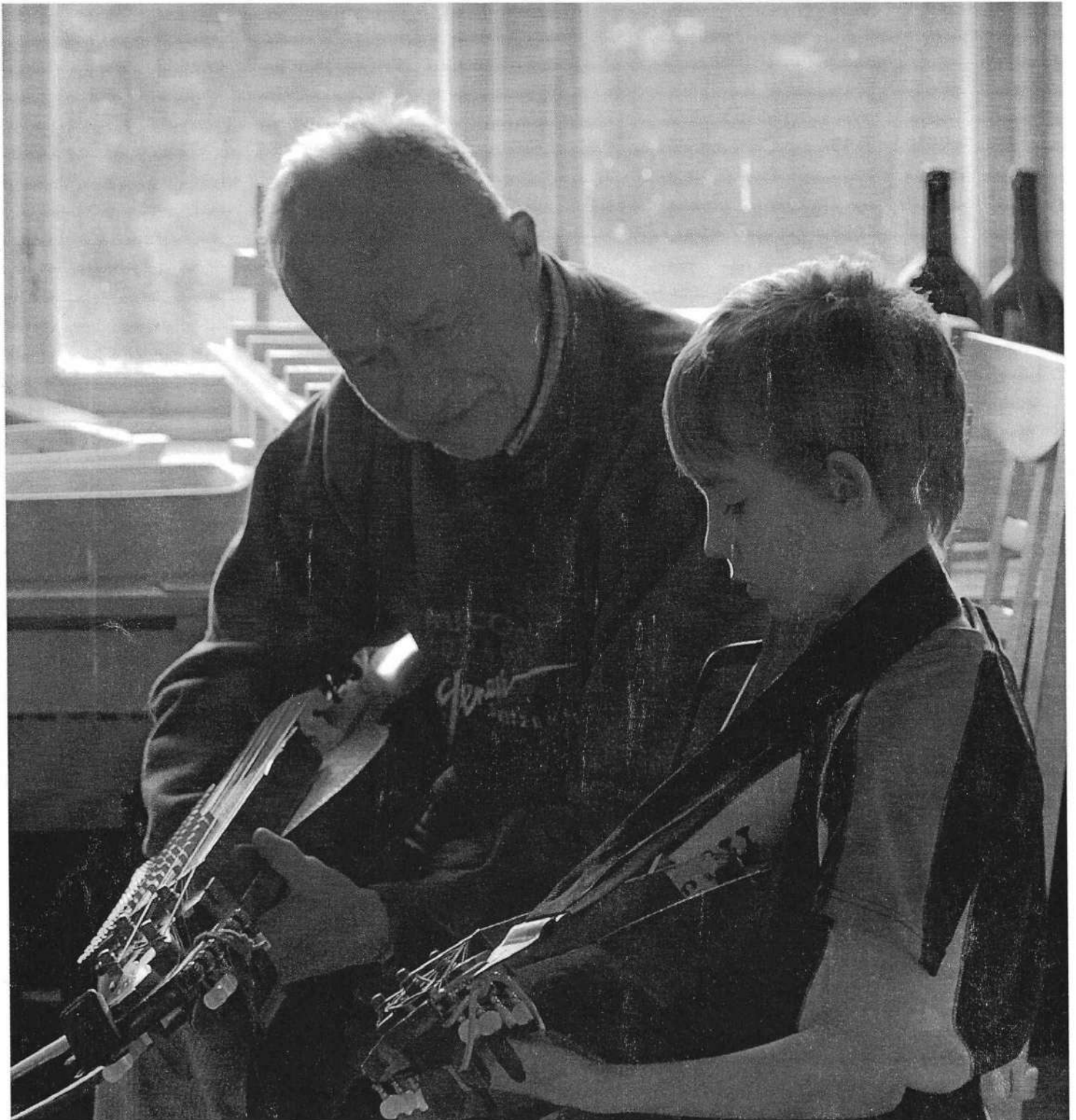

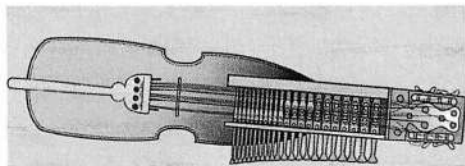
NYCKEL HARPAN

1

2014

Föreningen Nyckelharpans medlemstidning

Nyckelharpan
medlemstidning för
Föreningen Nyckelharpan
Nr 1 av 4, 2014. Årgång 29
ISSN 1401-2936

Ansvarig utgivare Jacob Höglund.

Artiklar och bilder ur Nyckelharpan får
ej återpubliceras utan medgivande från
redaktionen.

Foto, redaktören om ej annat anges.

Personer på fotografier anges från vänster,
uppfifrån och ned samt radvis bakifrån.

Material till nästa nummer bör vara
redaktionen tillhanda senast söndagen
den 2 februari

Föreningen
Organisationsnummer 802011-4
Plusgiro 491 82 94-2.
Medlemsavgift 120 kr per kalenderår
www.nyckelharpan.org

Redaktör: Per-Ulf Allmo

Styrelse och fasta medarbetare
Ordförande: Jacob Höglund
jhglund@gmail.com, 070-425 01 26
Kassör: Paul Westman
paul.westman@telia.com, 08-649 22 09
Sekreterare: Kerstin Käverud
kerstin@sjobodio.se, 070-399 92 98
Ledamot: Per-Ulf Allmo
per-ulf@allmo.se, 070-315 69 16
Ledamot: Kerstin Svanström 08-35 22 00
kerstin.svanstrom@comhem.se
Webbmaster: Nils Liberg
info@nilsliberg.se, 08-604 06 11
Bygge och harptips: Bo Nilsson
harpa@bonilsson.se, 08-716 96 96

Framsidan

Esbjörn och Ambjörn Hogmark.

Stor koncentration vid traditionsförmedling
på högsta nivå.

eo digital ab

är Föreningen Nyckelharpan's sponsor i form
av generösa villkor för tryckningen.

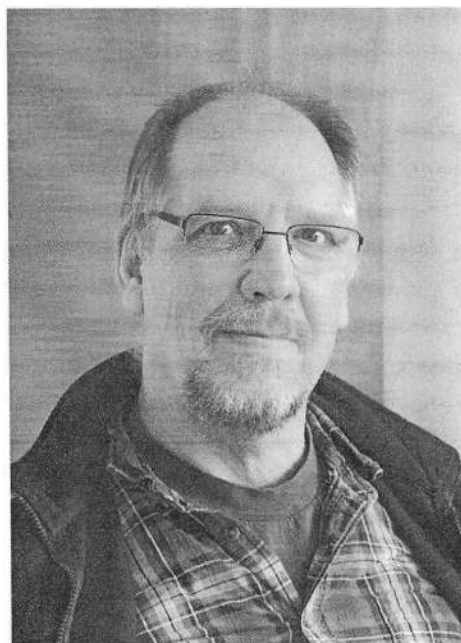

Foto Per-Ulf Allmo

Februari

Vad som för mig gör det extra intressant med folkmusik och nyckelharpa är att vara del av en levande tradition. Folkmusik anses av somliga som något som hör dåtiden till. Det finns ibland ett ideal av gamla låtar och bevarande. Uttryckt på ett annat sätt: fokus på det som varit. Hur många gånger har jag inte hört »så där spelade inte Erik«? Precis som om det viktigaste vore att spela som äldre, visserligen

Eric Sahlströmstipendiet

Varje år delar Eric Sahlströms Minnesfond ut några stipendier för spelmän i åldern 13-20 år till fiol- och nyckelharpkursen på Ekebyholms slott i Uppland. Den hålls i år 22-26 juni, se: www.ericsahlstrom.se/stipendium/

Spelmän i alla åldrar ser fram mot den inspirerande, lärorika och roliga kursveckan och många återkommer år efter år.

Deltagarna får undervisning enskilt och i grupp av erkänt skickliga spelmän. Spelglädjen står högt i tak och det hörs musik dygnet runt i slottets alla vrår.

Spela in två valfria låtar och ge en kort beskrivning av dig själv. Ange namn, ålder, adress, telefon och e-postadress och sänd in din ansökan senast den 30 april till:

Eric Sahlströms Minnesfond
c/o Lars Lindkvist
Brygguddsslingan 17
197 91 Bro

Eller mejla: lars.spelman@gmail.com

Har du frågor, kontakta någon av oss:

Lars Lindkvist, 08-580 316 21
Sonia Sahlström-Larsson, 018-14 14 80

skickliga, men ändå tidigare spelmän. Jag vill hävda att många av de skickligaste spelmännen från förr inte hade denna »du skall spela som förr attityd«. De var förankrade i traditionen men också förnyare. Jag har på senare tid börjat intressera mig för en del av de nyckelharpsspelmän som var föregångare eller samtida med Eric Sahlström. Jag tänker framförallt på Oskar Larsson och Ivar Tallroth från Uppsala. Vissa av dessa herrars låtar har tydligt släktskap med många av Eric's låtar och placerar in Eric's kompositioner i ett för mig nytt sammanhang. Det visar på Eric's roll både som traditionsbärare och förnyare men också att han helt klart och tydligt också var inspirerad av andra. När jag dryftat saken med mer erfarna spelkompisar var det en som då jag påpekade likheter mellan Oskar och Eric's kompositioner: »helt klart hade han lyssnat på honom men bådas låtar liknar Byss-Calle«. Jag håller med. Det visar på att folkmusik är i ständig förändring. Både gammalt och nytt är lika viktigt. Jag tror det är viktigt när olika politiska rörelser försöker knyta an till folkmusiken. I vår förenings stadgar står att Föreningen Nyckelharpan är en politiskt och religiöst obunden rörelse. Låt oss slå vakt om detta och bejaka både tradition och förnyelse.

Jacob

Foto Per-Ulf Allmo

Två av förra årets stipendiater: Clara Arvidsson, Huddinge, och Christian Billström, Herräng.

FOTO PER-ULF ALLIAGO

Lövstalåtar

Välkommen till Föreningen Nyckelharpans spelträff i Löfstabruk den 3–4 maj 2014.

Föreningens vårträff är i år förlagd till Löfstabruk. Bruket var under närmare 400 år Sveriges största järnbruk, oerhört imponerande både vad gäller ekonomisk betydelse och avseende musik, konst och litteratur. Och här har det minsann spelats nyckelharpa i hundratal år. Löfstabruk är fortfarande en samlingsplats för alla nyckelharpsintresserade. "SM i gammelharpa" i herrgårdsparken är ett återkommande evenemang. Förra året kneps titeln av David Eriksson, vår spelledare för årets kurs.

Eftersom vi nu befinner oss i nyckelharpans allra innersta kärnområde, så ska vi under dessa två dagar också försöka lära oss något om traktens spelmän och traditioner. Här har till exempel Wilhelm Tegenborg, Jan Eric Jansson och Algot Karlsson med flera hållit till. Idag för bland annat Löfstabygdens spelmän och Christer Wesström med Silverbasorkestern traditionen vidare. Vi ser fram emot lättips och snack kring känt och okänt Löfstamaterial under temat "Lövstalåtar".

Som spelledare har vi i år David Eriksson, bosatt i Pesarby men bördig från Vindeln, Västerbotten. Han är utbildad vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm och blev dessutom riksspelman förra året. David är en

mycket kompetent musiker som brukar se till att det blir ordentligt med sväng i låtarna. Och oavsett kompetensnivå så är du välkommen att delta. David kommer att anpassa kursinnehållet efter hur vi ligger till spelmässigt.

Kursen pågår under lördag–söndag första helgen i maj. I priset ingår instruktörsledda lektioner, övernattningsrum, två luncher, middag på lördagkvällen, frukost söndag morgon samt ett flertal kaffepausar.

Vi kommer att inta måltiderna på Wårdshuset, mitt i Löfstabruk. Spellokalen finns i Fähusets konferensavdelning strax intill – i två större sammanträdesrum och ett antal mindre grupprum. Övernattning sker antingen i Labby i närheten av vårdshuset eller i Änkehuset (för övrigt ett av Löfstabruks äldsta byggnader) som ligger på 10 minuters gångavstånd från vårdshuset/spellokalen. Ange om du föredrar det ena eller det andra boendet, det är ingen prisskillnad övernattningslokalerna emellan. Vill du ha enkelrum eller om du kommer redan på fredag kväll och behöver en extra övernattningsrum, så går det att ordna.

På lördagkvällen finns det tid för gemensamt spelande, harpfixande och hjälp med strängbyte. Hör av dig i förväg till Bo Nilsson om du behöver köpa strängar till rabatterat pris.

KURSLÄNGD: lördag 3 maj kl 8.30 – söndag 4 maj kl 15.00.

SPELINSTRUKTÖR(ER): David Eriksson. Eventuellt blir det ytterligare en spelledare beroende på hur många deltagare som anmäler sig.

ANMÄLAN: Så snart som möjligt och *senast den 15 april* till harpa@bonilsson.se eller skriv till Bo Nilsson, Sickla allé 35, 131 65 Nacka. Antalet platser kommer att begränsas till omkring 25 deltagare.

INBETALNING: Kursen kostar 1200 kr och beloppet ska vara Föreningen Nyckelharpan tillhanda på PG 491 82 94-2 senast tisdagen den 15 april.

FRÅGOR: Har du frågor om kursen, inkvartering, hur du tar dig till Löfstabruk eller önskemål rörande maten? Hör av dig till Kerstin Käverud, kerstin@sjobodio.se eller mobil 070-399 92 98.

Varmt välkommen!
Jacob Höglund, ordförande
Kerstin Käverud, sekreterare

Föreningen Nyckelharpan

Verksamhetsberättelse 2013

Föreningen Nyckelharpan har i stort sett följt den vid årsmötet antagna verksamhetsplanen, medlemsvärningar, spelkurser, utgivning av tidningen Nyckelharpan, lämna harpvårdstips, samt upprätthållande och utveckling av hemsida. Medlemmar har också haft möjlighet att köpa strängar förmånligt genom föreningen.

Styrelsen har haft följande sammansättning

Jacob Höglund, ordförande

Kerstin Käverud, sekreterare

Paul Westman, kassör

Bo Nilsson, vice ordf, byggtips

Per-Ulf Allmo, redaktör

Nils Liberg, hemsidesansvarig

Kerstin Svanström, ledamot

Revisor Christer Kvarne och revisors-suppleant Birgitta Arnell.

Valberedning har bestått av Bo Karlsson, sammankallande och Ingemar Aronsson.

Styrelsen har haft fyra protokollförda möten förutom årsmötet. Vid årsskiftet hade ca 280 medlemmar. Medlemskampanjen, som påbörjades 2011, har gett ca 90 nya medlemmar eller årligen ca 30 st.

Vår årliga helgespelkurs i maj genomfördes ej. Vi tog nya tag för en höstkurs, men tyvärr var intresset då lågt och den fick inställas.

Våra lokala representanter har haft möjlighet att arrangera spelträffar, vilket också har gjorts av Ovensiljans Nyckelharpor vilka erhölet ett bidrag från föreningen 2000 kr.

Tidningen har utkommit med 4 välfyllda nummer, totalt 80 sidor, med reportage, spelträffar, kurser, både från Sverige och från Tyskland. Framsidetema har varit att visa fram yngre harpspelare.

Jacob Höglund

Revisionsberättelse

Undertecknad, av Föreningen Nyckelharpan utsedd att revidera 2013 års bokföring och bokslut, lämnar härmed följande redogörelse.

Den ekonomiska hanteringen och bokföringen har skett i god ordning med iakttagande av föreningens stadgar och allmän god bokföringssed. Jag har genomgått samtliga verifikationer och kontrollerat hur inkomster och utgifter har bokförts, kontrollerat vinst- och förlusträkningen samt balansräkningen och har ej funnit något att erinra däremot. Därför tillstyrker jag, att den lämnade redogörelsen fastställs samt att styrelsen vad avser den ekonomiska redovisningen för år 2013 beviljas ansvarsfrihet.

Stockholm den 13 februari 2014

Christer Kvarne

Resultaträkning räkenskapsår 2013

Intäkter		Kostnader	
Medlemsavgifter	44161	Tryck av tidningen	14180
Strängar	3500	Tryck av infoblåd	250
räntor	992	Porto tidningen	9550
		Porto övrig post	1692
		Verksamhetsbidrag Ovensiljans nyckelharpor	2000
		Bankkostnader	914
		Kontorsmaterial	380
		Datakommunikation	618
		Resekostn, fika, lokalhyra styrelsemöten	1600
		Årets vinst	17470
Summa	48653		48653

Balansräkning

Kassa och bank	Ing. balans	period	utg. balans
Plusgiro	8867		25345
Sparkonto	97701	Inkluderar årsränta	98693
Summa	106568	utg-ing balans =17470	124038

Kommentar

Som framgår har Föreningen Nyckelharpan god ekonomi. Egentligen alldeles för bra. Styrelsen fattade därför ett beslut vid förra årsmötet att sänka medlemsavgiften från 160 till 120 kr per år. Vi har kanske inte varit tydliga i frågan, eftersom flera medlemmar har betalat in 160 kr. De som betalat för mycket i år, kanske ska betala 40 kr mindre 2015?

Det finns flera orsaker till att banktillgodo-havandet har ökat. Vi har haft en glädjande ökning i antalet betalande medlemmar bl.a. Vi har även beslutat att spelgrupper kunde ansöka om verksamhetsbidrag för att anordna spelkurser, till exempel i form av lokalhyra eller kostnad för spelledare. Under året har

endast en grupp utnyttjat möjligheten, Ovensiljans Nyckelharpor i Dalarna som har erhållit 2 000 kr.

En planerad kurs på Eric Sahlström Institutet i Tobo, som brukar kosta ca 10 000 kr utöver deltagaravgifterna, blev vi tyvärr tvingade att ställa in på grund av att alltför få anmälningar. Samtidiga spelmansstämmor konkurrerade.

Slutligen; efter att ha varit kassör i åtta år har jag beslutat att inte ställa upp till omval. Det kan synas märkligt att avgå i en tid när affärerna går så bra, men det känns bra att veta att min efterträdare inte behöver »gå med häven«.

Paul Westman

Budgetförslag 2014

Intäkter		Kostnader	
Medlemsavgifter (285x120)	34200	Tryck av tidningen	15000
Deltagaravgifter för kurser	25000	Porto	12000
räntor	1000	Kurskostnader	32000
		Hemsidan datakommunikation	1500
Kalkylerad förlust	16300	Övriga trycksaker	2000
		Kontorsmateriel,	500
		Möteskostnader	2000
		Bankkostnader	1000
		Inspelning av digital spelkurs	6500
		Bidrag till kurser ute i landet	4000
Summa	76500		76500

Föreningen Nyckelharpan

Nya medlemmar

Sedan förra numret kan föreningen glädjas åt följande nya medlemmar:

Jonas Bergman

Basvägen 7, 711 35 Lindesberg
jonas-bergman@hotmail.com

Åsa Dahlberg

Kulladalsgatan 5, 352 35 Växjö
asadahlberg@hotmail.com

Ronnie Folkesson

Jutas Backe 1, 11 39 Stockholm

Magnus Kilvén

Fodervägen 2, 743 63 Björklinge
magnus.kilven@svenskakyrkan.se

Robert Lindauer

c/o Eric Sahlström Institutet, 748 50 Tobo

Lillemor Lindgren

Norra gatan 5, 819 66 Lövestabruk
lillemor.lindgren55@gmail.com

Hans Törnqvist

Tångarne Faxagård 51, 343 71 Diö

Jan-Erik Wideberg

Kronovägen 40, 241 35 Eslöv

Strängsats

Köp en strängsats förmånligt från föreningen genom att sätta in 1200:- på föreningens plusgiro 491 82 94-2 och notera »strängsats« och se till att avsändare finns med.

Kallelse till årsmöte 2014

torsdag 27 mars kl. 19

Scoutvägen 118, Sollentuna

Dagordning enligt stadgarna:

1. Mötets öppnande.
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet.
3. Fastställande av röstlängd.
4. Fastställande av fortsatt dagordning.
5. Fråga om mötet utlysts enligt stadgarna.
6. Val av justeringsmän att jämte ordföranden justera protokollet.
7. Styrelsens verksamhetsberättelse med resultat- och balansräkning för det gångna verksamhetsåret samt budget för det nya.
8. Revisionsberättelse samt fråga om ansvarsfrihet för styrelsen för den tid revisionen avser.
9. Fastställande av kommande års medlemsavgift.
10. Val av styrelse, funktionärer och valberedning.
11. Motioner och propositioner.
12. Övriga frågor.
13. Mötets avslutande.

Styrelsen

Bidrag till spelträffar och -kurser

Med ett växande antal medlemmar sedan 2011 har föreningens ekonomiska styrka nästan växt oss över huvudet.

Som ett led i våra ambitioner att främja och sprida nyckelharpspelet runt om i landet finns därför nu ett erbjudande för dig som arrangerar en kurs för nyckelharpspelare på din hemort. Du kan ansöka om bidrag för till exempel lokalhyra eller engagerande av kursledare. Beloppets storlek avgörs i samråd från fall till fall. Som motprestation önskar vi foton och ett enklare reportage för publicering i vår tidning.

Skicka ansökan och förfrågningar till Jacob Höglund, jhglund@gmail.com

Valberedningen kallar

Nyckelharpsentusiaster! Nu finns det ett gyllene tillfälle att få vara med och styra utvecklingen av Föreningen Nyckelharpan. Vi behöver inför årsmötet ny kassör och eventuellt två ledamöter som väljs in på två år. Alla förslag tas tacksamt emot, är du lite yngre med friska idéer så är du särskilt välkommen.

Vänligen kontakta valberedningen:

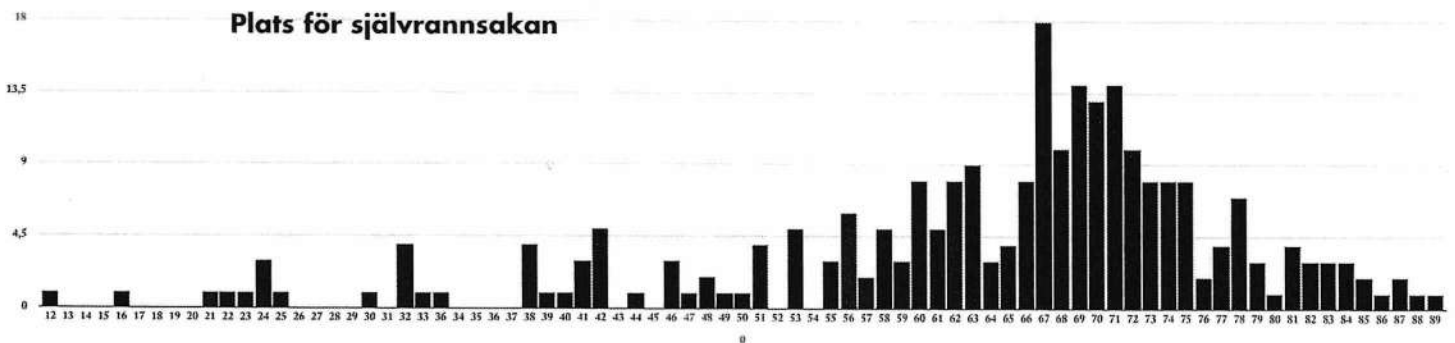
Bo Karlsson 070-537 91 90

bo.karlsson100@comhem.se

Ingemar Aronsson 070-455 67 38

ingemar.aronsson@home.se

Plats för självransakan

En stilla undran, varför ser åldersfördelningen hos Föreningen Nyckelharpan medlemmar i december 2013 ut som den gör? Endast 16 procent av medlemsstocken är under 50 år.

Jag läste Ingvar Anderssons stäende spalt i Sörmlandsläten nr 1, 2014, och klipper.

Jag har under hela min tid som spelman framhållit folkmusikens roll som brygga mellan generationer. Framhållit vikten av att gammal och ung haft något gemensamt att mötas kring. Men vad jag fått mig till livs denna sommar verkar det om jag får revidera denna uppfattning, tyvärr.

Två uttalanden av unga folkmusikanter som gjort mig betänksam och förundrad är dessa:

Vi vill ha spelträffar men det skall inte vara några äldre med. De vill bara bestämma.

Till spelmansstämman i Julita kan man inte åka, där är det bara riksspelmän.

Är det av samma anledningar som det fanns så ytterligt få yngre spelmän på spelmansstämman hos ESI i Tobo den 1 februari?

Om de unga inte attraheras av spelmansstämmor, kan de ändå tänkas vara intresserade av att gå med i en förening som enbart styrs av äldre?

Kom gärna med konstruktiva idéer till hur vi kan få in fler yngre.

Red

Minnet av Eric Sahlström lever vidare

Inte minst i form av två dvd från 100-årsfirandet av hans födelse.

Den 25 augusti förra året firades 100-årsminnet av Eric Sahlströms födelse. Ett stort evenemang initierat av Eric Sahlströms Minnesfond hölls i Uppsala konserthus med kurser, konserter, seminarier, utställningar samt ett spelmanståg från Stora torget.

Vid konserten *I Eric's kök* presiderade Ditte Andersson och Leif Alpsjö med den äran. Endast 300 fick plats i 'köket' så tyvärr fick 300 personer bli stående ute i 'farstun'.

Dvd:n är 1 timme och 38 minuter lång och innehåller 16 låtar samt 17 spelmän som berättar om sitt förhållande till Eric.

Vid *Jubileumsgalan* medverkade Mark Levengood, Sahlströmarna (Sonia Sahlström-Larsson, Sigurd Sahlström, Håkan Larsson, Per Sahlström, Olle Sahlström, Kristin Sahlström), Torbjörn Näsborn & Andreas Edlund, Peter Egardt, Emilia Amper, Cajsa Ekstav & Benny Andersson, Hedningarna (Samuel Andersson, Anders Norudde, Hållbus Totte Mattsson, Valter Kinbom), Bazar Blå (Johan Hedin, Björn Meyer, Fredrik Gille), Gunnar Ahlbäck, Peter Hedlund, Ditte Andersson & Olov Johansson, Väsen (Olov Johansson, Mikael Marin, Roger Tallroth) samt Unga spelmän från Uppland.

Dvd:n är 2 timmar och 15 minuter lång.

Hugade kan köpa dvd:erna från Eric Sahlströms minnesfond:

www.ericshahlstrom.se/material/
Eller på plats hos:

- Nordiska museet, Stockholm
 - Upplandsmuseet, Uppsala
 - Uppsala Konsert & Kongress; UKK
- Pris: 150 kr styck, exklusive porto

Hur framtiden för stämmor hos UKK ser ut är något oviss med tanke på att vd:n Magnus Bäckström har tvingats sluta.

Viksta tjugonedag Knut

På tjugonedag Knut, den 13:e januari, hölls traditionsenligt spelmannsstämman i Viksta bygdegård. Stämman har sin upprinnelse i Leif Alpsjös spelcirkel för nyckelharpa i Björklinge och Viksta under mitten av sjuttio-talet. Tunga personer var Eric Sahlström, Viksta-Lasse, Hasse Gille, Ceylon och Henry Wallin och inte minst Gun Andersson vid Vuxenskolan i Björklinge.

Under dessa gyllene år var det regel att våra stora spelmannslegender gästade stämman. Vid den allra första satt Eric Sahlström och Viksta-Lasse bredvid varandra och spelade för fullt. Mitt i en låt såg publiken hur Lasses stol sakta vek sig bakåt under honom. Några spelmän var raskt framme och fångade upp honom innan han nådde golvet. Mycket skratt, ny stol och så fullt spel igen.

Annonsen säger att stämman börjar kl 18, men redan strax efter kl 17 kommer de första spelmännen och när det är dags är spelet i full gång i lilla salen. Robert Larsson leder

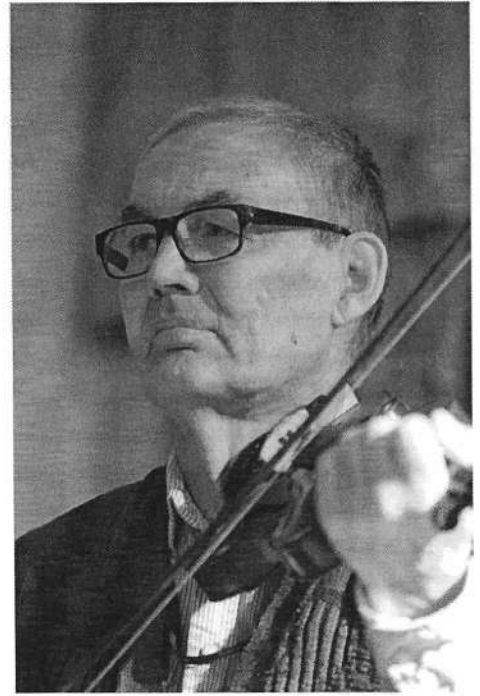
det inledande allspelet varefter det är det fritt fram på scenen för solo, duo och grupper. Givet är att Viksta-Lasses ättlingar framträder. Bland övriga scenspelmän märktes denna gång även Kako från Tokyo.

C:a 25 spelmän brukar komma. I lilla salen samlas spelmän för omätligt spel under hela kvällen av bland annat låtar efter Gås-Anders och Viksta-Lasse.

En vikstabo sade en gång att »vikstaborna är lättroade« och det stämmer, för stora salen är varje år full av publik vid kaffeborden.

Vikstastämmorna vid tjugonedag Knut och sista söndagen i juli är enkelt arrangerade, men anses allmänt vara omätligt trevliga och bjuda på bra spel både i lilla salen och runt hembygdsgårdens buskar.

Leif Alpsjö

Bilder från vänster och uppifrån: Bo Larsson och Erika Lindgren Liljenstolpe; Ingela Larsson Lidbom; gruppen Toboz; Robert och Ingela med far Bosse Larsson, Gunnel Viking med Örjan Englund; Bosse Larsson; Kako från Japan, och Leif Alpsjö.

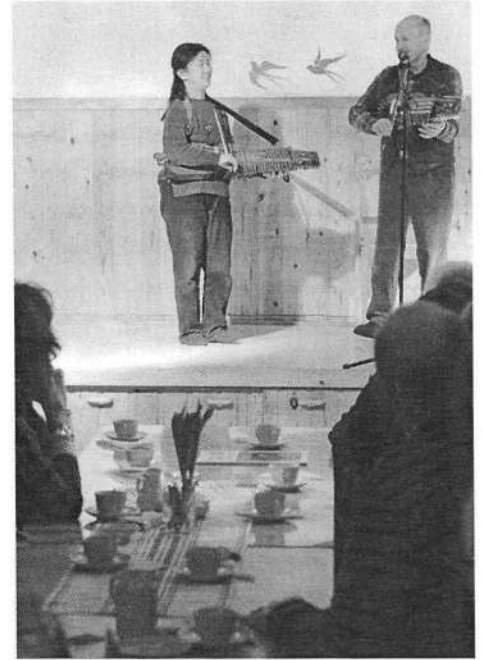

FOTO GUNNAR LINDKVIST

Oss harp- byggare och -hanterare emellan

Hur gör man då stämskruvarna släpper, så här vintertid?

Det har vi skrivit om tidigare, se nr 1, 2011 men då nya medlemmar har kommit till så kommer här tipsen i repris, författare då var Magdalena Hindrikes.

Det finns några olika sätt alltifrån att köpa stämskruvspasta i väl sorterad musikaffär, sätta på lite krita och ev. torr tvål eller låta en nyckelharpbyggare i närheten fixa det.

Bo Nilsson

Denna beskrivning är från Magdalena.

»Tack för hjälpen, nu har jag lyckats fixa stämskruvarna. Och så här gjorde jag

Problemet var att det inte gick att stämma nyckelharpan för stämskruvarna inte satt fast och det räckte inte med att bara trycka till dem. Nyckelharpan hade fått ligga orörd under hösten samt väderomslag vilket kanske påverkat.

Jag skruvade loss en sträng, i taget och tog ur stämskruven. På den yta på stämskruven som ligger an mot trät strök jag på vit tavelkrita. Skrapade med kniv på kritan så den hårda ytan försvann. Det fungerade bäst.

Provade även att sätta torr tvål + tavelkrita men det fungerade inte lika bra.

Tryckte sedan tillbaka stämskruven, satte tillbaka strängen och spände den. Avslutade med att trycka till stämskruven så att den satt ordentligt fast. Sedan var det bara att stämma upp.

Det var lite krångligt och jag var nog lite för försiktig först. Svårt att spänna strängarna och få dem på plats. Men träning ger färdighet så det är väl bara att öva på. Har förstätt att det nog är bra att kunna göra sådana här saker själv om man ska spela och tar man det bara lugnt så går det nog bra. Man får nog lite mer förståelse för sitt instrument om man kan fixa lite själv.

Sammanfattningsvis, förutom att jag stack mig på tummen så blodvite uppstod och en trasig sträng, gick det utmärkt.«

Foto Nils Liberg

Foto Bo Nilsson

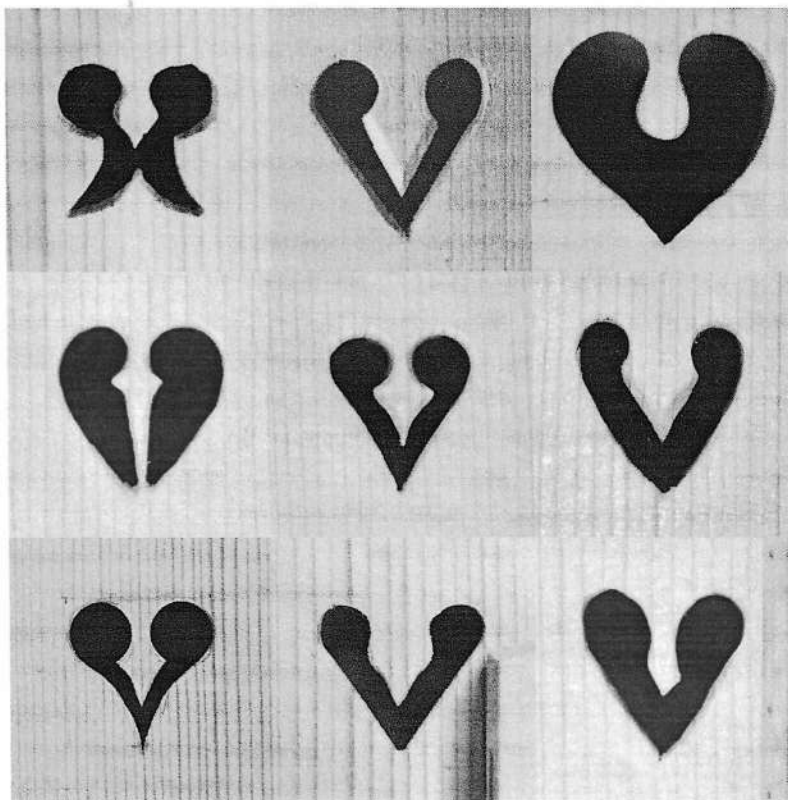

Foto Nils Liberg

Harpfixarträff i Nacka söndag 26 januari 2014

Under hösten 2013 var vi ett antal nyckelharpister som deltog i Sensus kurs i Medborgarhuset i Stockholm. Efter avslutad termin bestämde vi oss för att träffas igen och idka lite harpfixande i en föreningslokal som Bo Nilsson ordnat fram.

Vi var sju personer – Gunilla Fagerberg, Susanne Kihlström, Lotta Rosenström, Kerstin Käverud, Bo Nilsson, Lars Sandström och Magnus Ternerstedt.

Bo Nilsson, som har byggt ett ansevärt antal instrument, var en självklar nestor att rådfråga. Några av oss tvålade och kritade stämskruvar, andra tillverkade nya löv, bytte strängar, jämförde harpor och värdade stråkar. Kaffe och en del spel hann vi också med förstås och det blev en mycket trivsamt eftermiddag. Mer harpfixartips hittar du på Bosses hemsida www.bonilsson.se

Bilder ovan:

Lotta Rosenström byter strängar.

Magnus Ternerstedt filar till de nya löven.

På Alla hjärtans dag kom det en varm hälsning från harpbyggarkursen på ESI genom Nils Liberg.

Kallhällsstämman

Några snapshots från midvinterstämman i Kallhäll.

Kako och Nyckelharpan i Japan

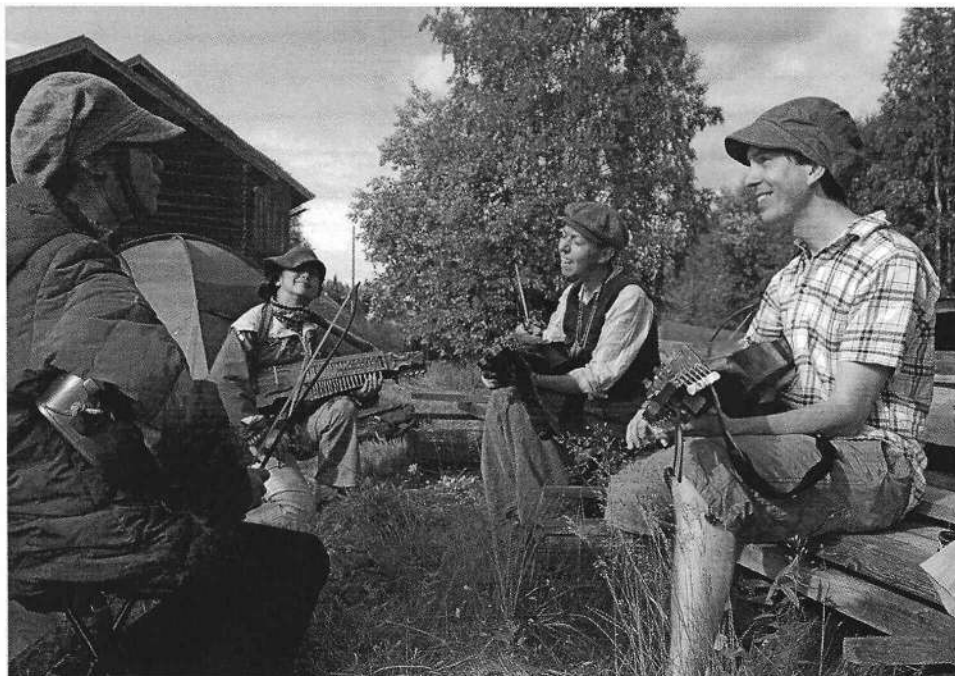
Kazuko Kamakura, eller Kako som hon ofta kallas i Sverige, är tältgranne till mig på Bingsjöstämman och när vi sitter och spelar några låtar ihop väcks tanken på att fråga henne litet om hennes bakgrund och resa till den svenska folkmusikens värld. Jag ber henne berätta hur det gick till när hon hittade nyckelharpan och sedermera kom att grunda Föreningen nyckelharpan i Japan. Även om jag hade tänkt intervjua henne på svenska flyter samtalet snart över i japanska. Här nedan har jag försökt att så gott jag kan återge Kakos historia på svenska.

– När jag var arton år gammal intresserade jag mig för folkdans från många olika främmande länder och började delta i en dansgrupp med inriktning mot östeuropeiska folkdanser. Det var danser från Bulgarien, Rumänien, Makedonien, Ungern – en lång rad olika länder. Däribland även Sverige och på så vis blev jag intresserad av svensk folkdans.

– Till oss kom varje år en danslärare ifrån något av dessa länder, varje gång från olika platser, och ofta i sällskap med den lokala spelmann som spelade till dans i hemlandet. Vanligtvis dansade vår dansgrupp till musik inspelad på kassetband eller minidisc. Efter som samma musik användes varje gång var det uppskattat att vid dessa utlandsbesök få chans att dansa till verkligt levande musik. Från Sverige fick vi besök av spelmannen Karin Thörn från Dalarna.

– Reiko Higuchi startade i ett senare skede en mindre dansgrupp fokuserad på att sprida intresset för just svensk folkdans. Gruppen fick varje år besök från Sverige av dansläraren Massa Noguchi, boende i Stockholm sedan många år tillbaka, men ursprungligen från Japan. År 1998 tog han med sig en nyckelharpa, som han visade och spelade för oss på. Det var första gången som jag träffade på detta instrument som jag aldrig tidigare hade hört talas om. Jag tyckte om ljudet och det faktum att även de som inte spelat något instrument tidigare kunde hitta rätt nycklar och få ton i det. Massa lovordade instrumentet och sade att vem som helst kan börja spela och frågade oss om vi ville prova.

– Jag blev direkt väldigt intresserad och tänkte att det kanske skulle kunna vara någonting som även jag kunde lära mig att spela. Min man spelade redan dragspel och tanken väcktes hos mig att vi kanske skulle kunna få mer levande musik till dansen. De tillfällen då vi fått besök av spelmän i den tidigare dansgruppen hade varit riktiga höjdpunkter. Kanske kunde nyckelharpan ge en möjlighet till att på liknande sätt få in mer levande musik i den svenska folkdansgruppen.

– »Jag sade till Massa att jag gärna ville prova«, berättar Kako, och tillägger med ett skratt att det bara var hon som nappade på erbjudandet. På så vis blev hon den första personen i Japan att spela svensk folkmusik på nyckelharpa.

– Massa beställde en nyckelharpa av Olle Plahn åt mig och ett år senare var Kayoko Nakanishi i min dansgrupp vänlig nog att hjälpa mig med att ta med instrumentet till Japan i samband med att hon var på uppställning i Sverige. Vid den tidpunkten hade jag ännu aldrig varit i Sverige och hade ingen som kunde visa mig. När jag väl fick nyckelharpan i min hand hade jag alltså ingen aning om hur man spelar. Även om jag då och då tog fram instrumentet för att försöka mig på någon enkel vals, låten *Talgoxen* eller någon makedonsk danslåt kom det mest att bli liggande i den fina ljusblå lådan med mönster av Ann-Katrin Andersson-Plahn. – År 2000 kom Massa återigen till Japan. Fram tills dess hade jag en helt egenutvecklad stil, men Massa lärde mig bland annat om hållning av instrumentet. Som en stor överraskning kom också behovet av harts och stämapparater.

– »Bådadera var nyheter för mig«, säger Kako skrattande och berättar om hur hon på Massas inrådan uppsökte en musikbutik för att göra de nödvändiga inköpen.

– Massa var bara i Japan en kort tid, men under danskursens pauser instruerade han mig i nyckelharpspel. Efter det började jag öva mer flitigt – mest på låtar som vi brukade dansa till i gruppen. Ett halvår efter att Massa kommit spelade jag *Hårgalåten* och andra låtar till dans.

– År 2001 tänkte jag att jag skulle vilja lära mig att spela ordentligt och åka till Sverige. Min dotter Naoko fyllde sexton år och skulle börja i gymnasiet. »Det går bra. Åk du om du vill«, sade hon för första gången. Så jag åkte till veckokursen på ESI den sommaren.

När jag frågar Kako om hennes första intryck av Sverige, blir svaret att hon var väldigt fokuserad på spelet den gången och egentligen har starkare minnen från senare mer långvariga vistelser. Men hon berättar att hon tyckte att människorna var vänliga och att det kändes väldigt tryggt. »Utan den erfarenheten hade jag inte gått ettårskursen«, förklarar hon.

– Det var i april 2004 som jag blev på det klara med att jag skulle vilja gå ettårskursen på Eric Sahlströminstitutet. Naoko tog studenten och skulle börja studera vid universitet. Vi höll en liten traditionell ceremoni för henne. Utanför fönstret stod körsbärsträden i sin allra vackraste blom. Jag kände att jag på något sätt hade fullgjort min uppgift att ta hand om barnen och att det inte bara var min dotter utan även jag som höll på att ta steget in i ett ny skede av livet. När jag tänkte över vad det var jag ville göra med denna känsla av nyvunnen frihet var det Sverige tankarna föll på. Jag ville åka till Sverige och kanske skulle det vara möjligt att gå den där ettårskursen som jag hade hört talas om. Min dotter sade: »Vill du åka mamma, så gör det. Det är ditt liv«. Så jag bad Massa att höra sig för.

– Han svarade, att det kanske var litet komplicerat att komma från utlandet samma år med tanke på att det tar litet tid att ordna med visum, men att om jag tillhörde de sökande

både det året och nästa år kanske det skulle bli lättare att få en plats det efterföljande året. Så jag sökte till kursen, men var helt inställd på att studera litet svenska och sedan gå kursen året därpå.

– Men redan i juni fick jag till min förvåning ett »välkommen« från Eric Sahlströminstitutet. Jag blev först ställd och visste inte vad jag skulle göra. Jag som varken kunde engelska eller svenska skulle nu gå en ettårskurs i nyckelharpspel.

Jag frågar Kako vad hon tänkte när hon fick beskedet. «Jag hade skickat ut en liten testflotte på prov, och nu fanns det ingen återvändo», berättar Kako och skrattar.

»Eftersom jag från Knavertorkakursen hade fått intryck av Sverige som ett tryggt land med vänliga människor, tänkte jag att jag nog klarar mig.« När jag frågar Kako om hennes funderingar om språket, svarar hon med ett leende att hon tänkte att »det nog löser sig på något sätt«.

– Så jag åkte. Det var mycket nytt att ta in när jag kom till Sverige. Jag hade mycket bra kurskamrater. De andra eleverna var alla unga men framstod för mig som mycket mogna för sin ålder i jämförelse med jämnåriga i Japan. Det var slående för mig hur nära eleverna stod lärarna och att lärarna alla tilltalades med namn istället för respektingivande titlar som hemma. Istället för ett slags mästare-lärjunge-undervisning som sker uppifrån och ned var relationen mellan lärare och elever här mycket mer jämlik. Undervisningen handlade mer om att läraren redan har någonting som han eller hon, fullständigt och utan förbehåll, ville dela med sig av och förmedla till andra. Det skiljde sig mycket från japansk utbildning och gjorde starkt intryck på mig.

Jag frågar Kako om hon har något speciellt minne från Tobotiden. Hon svarar att det möjligtvis blir en avstickare från ämnet men att ett starkt intryck från Tobo var »brännvin«. Efter att ha läst förvåningen i mitt ansikte och inom någon sekund insett att hon råkat snubbla litet på orden rättar hon sig dock fort till »brännboll«.

– I Japan är det populärt med baseball. I brännboll kan vem som helst vara med och alla kommer i varje fall till första konen och man kan ha trevligt tillsammans. Bland mina klasskamrater på ESI fanns en tjej som hade hjärtproblem och inte kunde springa. När det blev min tur blev hon kvar vid första konen men sade till mig att »Det går bra. Spring vidare du. Vid nästa längre slag går jag i min egen takt till nästa kon«.

– Det gjorde ett starkt intryck på mig. Sverige är ett land i vilket man verkar fästa stor vikt vid att alla ska kunna ha det trevligt ihop. Och på precis samma sätt var det med musik och

i en lång rad andra sammanhang. Brännbollen symboliserar detta för mig – att alla kan ha kul ihop.

– År 2001 åkte jag för första gången på en spelmannsstämman. Det var i Vendel. Vid allspelet såg jag de duktigaste spelmännen och personer som bara spelat någon vecka uppträda tillsammans på scen. En liten flicka spelade kastanjetter, en pojke spelade leksaxgitarr och alla hade trevligt tillsammans. För mig var det något helt nytt att se människor gemensamt uppskatta musiken på det sättet. Jag hade dittills bara känt till den japanska musikvärlden med dess uppdelning mellan en speciellt duktig musiker som står på scen och publiken som lyssnar så det här blev en stor överraskning för mig. Jag tänkte att Sverige är ett land där vem helst som vill kan ägna sig åt musik och ha trevligt tillsammans, eller hålla på med idrott, som t.ex. simning eller Vasaloppet där många deltar trots att de inte är inställda på att vinna. Även om vinnaren vid sådana tillfällen förstas uppmärksammas så finns det även möjlighet för alla andra att umgås och njuta av livet. Jag upplevde att synen på vilken människa som är rik och vad rikedom är skiljde sig åt mellan Sverige och Japan, och jag kände att jag ville ta med mig detta tankesätt tillbaka till Japan och förmedla det till andra.

– Det var någonting som jag hade med mig redan från början när jag startade nyckelharpsföreningen i Japan. Huvudsyftet var inte att få fram nyckelharpsspecialister utan att vi skulle spela ihop och ha kul. Det är någonting som jag gång på gång försökt betona och som jag tror att jag har lyckats inrota i föreningen. Att ibland spela fel är t.ex. inte hela världen.

När jag frågar Kako om de människor hon mött i Sverige lyfter hon fram Ingvar och Lena Jörpeland och deras öppet hus, och Eva Tjörnebo och hennes man Kjell. Via Stina i köket på ESI hörde hon talas om nyckelharpsforskaren Per-Ulf (Allmo) som hade sagt att det vore synd att åka tillbaka till Japan utan att ha hunnit se litet mer av Sverige än bara Tobo. Så i oktober 2004 sammanträdde hon första gången med Per-Ulf. «Han tog mig med, visade mig svenskt naturliv, och introducerade för bland andra Ingvar och Lena Jörpeland och Eva Tjörnebo», berättar Kako.

– Jag är även djupt tacksam för allt som Eric Sahlströminstitutets lärare gett mig. Jag blev djupt berörd av Kerstin Lindgrens (dävarande vd för institutet) kärlek till folkmusikvärlden och lärde mig mycket av Leif Alpsjö som for runt i skolor och förmedlade nyckelharpan charm. Anders Nordfors som alltid är snäll och spelar med mig har gett mig många bestående intryck.

– Det betydde mycket för mig att det finns människor med så stora hjärtan som välkomnade med öppna dörrar.

– Jag kände att jag ville förmedla värmen som jag hade upplevt hos människor och i musiken till andra, men visste först inte hur. Jag önskade en kurs på Eric Sahlströminstitutet för japaner – en kurs som inte riktigt skulle vara som institutets sommarkurs utan mer som ett kondensat av ettårskursen med dess speciella atmosfär och blandade uppsättning lärare. Jag upplevde att Ditte, Sonja och Olov alla har olika saker att förmedla och att skillnaderna ger en fin balans. Först trodde jag inte att det skulle vara möjligt, men det visade sig att det gick och 2007 arrangerade jag en sommarkurs med elva kursdeltagare från Japan.

– Denna kurs visade sig senare vara viktig på flera sätt eftersom kursdeltagarna kom att utgöra stommen för föreningen *Nyckelharpan i Japan*, som jag startade inte långt därefter. Vi anordnar spelträffar och spelmannsstämmor. Idag är vi runt 40 medlemmar.

»Att åka till Tobo och ett nytt land och nytt språk måste krävt mycket mod. Är du alltid så modig?«, frågar jag avslutningsvis. »Nej då«, svarar Kako skrattande men även betänksamt.

– Det var fascinationen för och lockelsen hos nyckelharpan som fick mig att samla mod till att ta första steget. Men det var vänligheten som alla visade mig här som gjorde att jag fortsatte.

Vid pennan, Nils Liberg

Bältingegubben – ett original

REPROFOTO PER-ULF ALLMÖ

Erik Larsson Henning (1803-1880) var en gruvdrängsson född i Gråmuren, Harbo s:n, och död »på sochnen« i Bältinge.

Fadern var en gruvdräng från Hällnäs s:n i nordligaste Uppland och modern kom från Strömsbergs bruk, Tolfta s:n. Den förste kände anfadern, Joes Henning död 1630 i Österby bruk, kom att bli morfars farfars far både till vår Henning här och till Byss-Calle.

Om Henning berättade panthandlaren och harputvecklaren Carl Oscar Maurits Gullbergson (1850-1930) från Tobo.

Polacksbacken [i Uppsala] hade, vanligen vid midsommartid, några visiter av Bältingegubben med harpan, den han använde klen till sina visor, dels en polska: »Vi skulle sta å stjäla rovor min gumma å jag«, och dels en marsch: »Om jag nu hade vingar, som turturduvan snäll, bort till en vacker mamsel jag flög i denna kväll«. Efter visans slut kom lustiga intermessat att med stråken utpeka någon feminin åhörare med jublet: »Si dänne är ho nu!«.

Det bör ha varit samtidigt som gymnastik-, musik- och teckningsläraren Carl Erik Södling (1819-1884) i Västervik sommaren 1876, fick ...'äran' att genom självpresentation på gatan bli personligen bekant med 74-årige, hederlige och konstefarne nyckelharpspelmannen Erik Larsson Henning, alias Harp-Jerker i Uppsala.

Det var i samband med en resa som Södling företog till norra Uppland och Roslagen, hvarest nyckelharpan ännu tillverkas och spelas af folket, i öfriga delar av landet utdöd och »snart en saga blott«.

Vidare ur Södlings artikel i Aftonbladet den 19 september samma år.

Det finnes något uti gubbens personlighet någonting i sitt slag äkta fornfolkligt, som bör ses, för att rätt fattas. ... Gubben är icke omedveten om att vara något i sin väg – och hvem är väl det?

Vidkommande hans fasoner – nog äro de skytteanska [vältaliga] alltid, men ega den förtjensten att vara hvardagsroliga och löjväckande. Och hans mångsidighet sedan! Ty han kan samtidigt spela, 'sjonge' och dansa, och vid slutet af en vers framställas under stundom ett riktigt galtahopp. Genom sina tillagda reflexioner och sin deklamation gör han sig till en representant för den engelska nationaltypen 'Will and Joddy'.

Harp-Jerker har för sitt spel fri passage på Upsala-Stockholmsångbåtarne och har sålunda otaliga gånger uppträdt, om icke i Zions, så åtminstone på Stockholms gårdar.

Låt om oss höra, huru han spelar och 'sjonger'. *Ack, om jag hade vingar som turturduvan snäll!* (Talar: Ska tro 'ä – men då ville fäll' te såne, som en stor sjöfugl »halfva trossen« ska ha, tjuju alnars långa vingar – då skulle bli flygå å då! jo jo men.)

Jag skulle genast flyga till en vacker mamsel i qväll. (Int', skull fäll kärn'ga mi tyck myttje om't, int', men då fingele gå ändå, si ...).

Jag skulle genast flyga och vill så gerna komma, och kan ej längre dröja (Ja, en skulle sett me 50 år se'n! de va' anne te karl den ti'n. Nu går ja' hällre te få ett kvarter svagdricka, än se på vackre piger – hå, hå ja men ja!), hon ä' så söt och snäll. (med ett något impertinent [näsvist] bondgrin; rall morendo [avtagande; döende]): *som alle vackre flickor ä.*

Gubbens prestationer, hafva i alla fall ett vida högre värde, än hvad som åstadkommes af utländska liradragare ...«.

Vi skulle 'sta och stjäla rovor min gumma och jag

Polska upptecknad efter kyrkvärden, f.d. handlanden Johan Lundin (1849-1929) i Bärby, Funbo s:n.
Svenskt visarkiv: Folkmusikkommissionens notsamling och Musikmuseets spelmansböcker, volym: IIa: 34

Vi skul-le 'sta å stjä-la ro - vor min gum - ma och jag —

Kerstin på Lybeck

Vals upptecknad av Oskar Gustaf Adolf Pettersson (1895-1991), född i Uppsala, uppvuxen i Hellande, Skuttunge, och bosatt i Eskilstuna och spelad av svågern Oscar Konstantin Ählén (1863-).

I en uppteckning efter Wilhelm Gelotte är slutfrasen i vardera repris:

Gelotte har även en tredjerepris:

Novilla är en byggnad i empiristil uppförd 1833 som danssalong på södra Djurgården i Stockholm. Den kallades även *Vauxhallen* och senare *Folies Caprices*.

Den var till att börja med en rätt distinguerad [stilfullt förnäm] lokal där Bricole firade sina fester och en plats där det första studentmötet firades. Den hade skapats af hofjägaren G.L. Carlstedt, i hans tillståndsbref af den 9 maj 1832 stadgades bland annat för besökande en entréavgift af sex skilling till danstillställningarna om lördags- och söndagskvällarne. Egendomen kallades då *Ludvigsberg* och var rödmålad med hvita fönsterbågar, och en kolossal trappa utan ledstänger förde upp till danslokalen. Efter dansen ramlade sedan många hufvudstupa utför trappan, trots förbudet mot spirituosa försäljning.

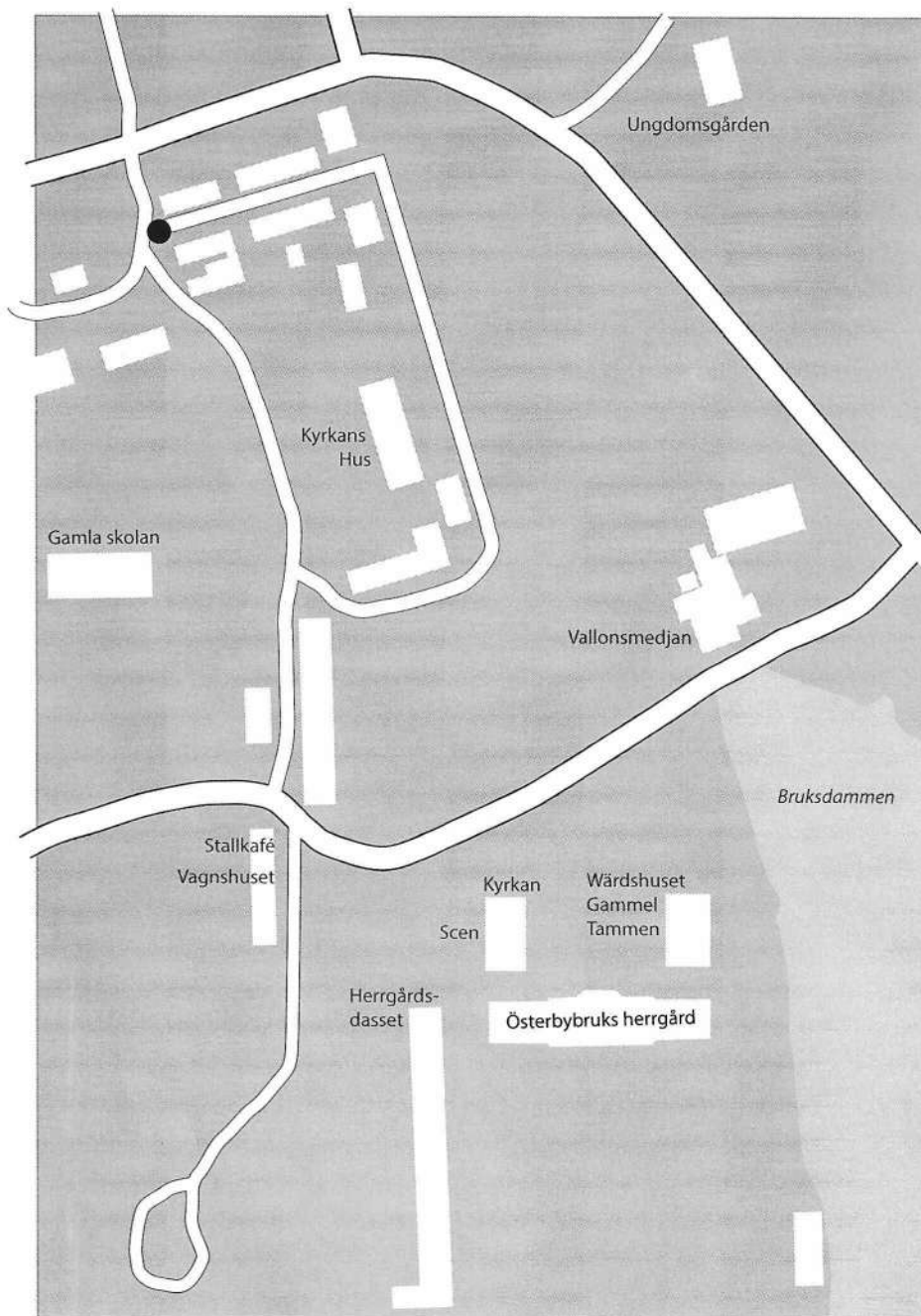
Rydqvist omnämnde 1833 »den första balen« derstädes, förmodligen officerskårens, såsom mera förnäm. Att imellertid stället gick något nedåt kan man sluta af den kända visan på en den tiden vanlig valsmelodi.

*Känner du Kjerstin på Lybeck,
hon som på Vauxhall'n svingar så lätt
omkring*

Den »kända« visan har inte gått att återfinna ens av Svenskt visarkiv.

Lybeck var ett värdshus som låg snett emot Novilla, idag platsen för Lilla Hasselbacken.

Den vackra Kjerstin dog, om jag minnes visan rätt, dansande i sin kavaljers armar, träffad af blodstörtning, och blef sålunda genom sin död i dansen odödlig i sången som en ny Ulla Winblad, men mera och uteslutande tragisk. Förmodligen kunde vid denna tid en stor lokal för uteslutande fint folk ej bära sig på Djurgården.

Snart stundar den 40:e Österbystämman

Lördag den 14 juni

- Inlämning kl.10-16 av nyckelharpor för bedömning, till Kyrkans hus
- Uppspelning på scen av enskilda och grupper
- Verkstäder i spel och dans
- Seminarium
- Konsert i Brukskyrkan
- 18:00 Erik Rydvall och Olav Mjelva
- Pubkonsert i Herrgården stora sal
- 20:30 Josefina Paulson och David Eriksson
- Spelmanspub i Herrgården
- Dans till spelmansmusik i Vagnshuset
- Visstuga

Söndag den 15 juni

- Nyckelharpsutställning 10-16 i Kyrkans hus
- Spelmanståg, samling vid • ca kl.12 till allspel vid Scen
- Spel på scen av enskilda och grupper
- Presentation av bästa nyckelharpsbyggare

Huvudarrangör för Nyckelharpstämman i Österbybruk är Österbybruks kulturförening i samarbete med ABF.

Ansvariga för stämmans utformning och innehåll är en arbetsgrupp bestående av:

Kerstin Lindgren

0295-252 33; 070-817 59 88

Paul Sandberg

0295-612 65; 070-587 14 35

Sture Hogmark

018-20 96 19; 070-655 41 43

Esbjörn Hogmark

0295-107 06; 070-211 04 30

Frivilliga funktionärer kommer att medverka.

Grupplagi finns i Ungdomsgården.

Följ programutvecklingen på
info@nyckelharpstamman.se

After Helg-fest på Gotland

Den 4 januari anordnade Gotlands spelmansförbund sin traditionella dans- och spelmansstämma. För ca tio år sedan inleddes denna tradition med en folkmusikfest på Högbrogården i Halla, strax väster om Roma. Sedan några år arrangeras *After Helg* i Halla bygdegård. En utmärkt plats med stort dansgolv, rymlig scen och ett flera separata rum för buskspel. I år kom ca 80 personer till festen. Hälften var spelmän och hälften dansare. Efter ett inledande allspel spelade grupper omväxlande på scenen och till ett välfyllt dansgolv. Från taket hördes ett rytmiskt klampande av durspelarna, som valt att buskspele en trappa upp. I serveringen kunde besökaren förse sig med kaffe med hembakt, varm korv och dricka. Festen inleddes kl.13 och vid

17-tiden inbjöds till ett avslutande allspel. På bilden spelar musikgruppen *Spelfolki* med spelmansförbundets ordförande Jan Lundqvist som spelledare.

Jan Lundqvist, den 7 januari 2014
jan.lundqvist@telia.com

Nyckelharpan ljuder i Europa

Årets EUROPA-frimärken skildrar musik. Sverige har valt att visa en nyckelharpa, ett traditionellt stråkinstrument med tangenter.

Postorganisationen PostEurop med ca 40 medlemsländer bestämmer det årliga temat och utifrån detta gör varje postföretag sin tolkning.

FOTO PER-ULF ALLINGO

FOTO NILS LIBERG

Gillestämman

fredagen den 6 juni kl. 12-17
Hembygdsgården i Österbybruk

Allspelsledare Sonia Sahlström.

Spel från scen • Dansuppsvisning • Allspel.

Utdelning av Gillestipendiet.

Servering av kaffe, smörgås, korv,
hamburgare.

Upplysningar: Bertil Hammar, 070-514 39 30

Arr.Dannemora Hembygdsförening

www.dannemora-hembygd.se

Glöm för den skull inte

Knutbystämman och *Ersmäss* i Tegelsmora
båda den 18 maj

Vängestämman den 25 maj

Björklinge den 29 maj

Disastämman den 1 juni

Josefina Paulson och Jonas Åkerlund har släppt sin nya cd med det vackra namnet *Små saker och stora ting*. Bilden är från releasekonserten i Sala. Skivan innehåller en blandning av äldre och nyskrivna låtar. Det traditionella låtmaterialet passar väl Josefinas rytmiska spel där övergången från tanke till musik alltid känns så där härligt självklar och tveklös som vore nyckelharpan en extra kroppsdel. Men det är ändå deras egna låtar som jag fastnar mest för.

När det gäller förmedling av traditionslåtar är Josefina en brinnande västmanländsk lokalpatriot. Jacob – föreningens ordförande – berättade att de vid instrumentseminariet i Norge (se föregående nummer) förde intensiva diskussioner om de historiska gränserna för Västmanlands östra socknar. Så när Josefina under konserten med glinten i ögat, men

inte utan visst allvar, berättade att hon och Jonas hade olika åsikter om ursprunget till skivans *Hjulsjövalsens*, kunde man ana liknande diskussioner i den bakgrunden.

Konserten innehöll också en del kontraster i tematiken. Vismelodin *Till, till, till* är från början en stillsam bedjan om en kos väl-mående. En annan av Josefinas låtar var ursprungligen avsedd för ett reklaminslag för en korvfabrik som nu gått i konkurs. Josefina spelar förresten ihop med David Eriksson på stämman i Österbybruk. Missa inte det.

Andra skivsläpp den senaste tiden som kan vara av intresse är Maria Jonsson och Daniel Pettersons *Kadrilj* samt *Silverpolskan* med låtar efter Sören Johansson från Vilhelmina.

Nils Liberg

Efterlysning

En utställning om Leif Alpsjö's spelkurser i Österbybruk 1975-1995 kommer att finnas under nyckelharpstämman 14-15 juni.

Jag skulle vilja låna bilder och filmer för kopiering. Kanske du också har minnen att dela med dig av?

Om du vill bidra, eller har frågor, hör av dig till Lillemor Alpsjö
070-221 99 03, lillemor@alpsjo.se

*Två som var med redan 1975:
Nisse Nordström och Sven-Olof Sundell.*

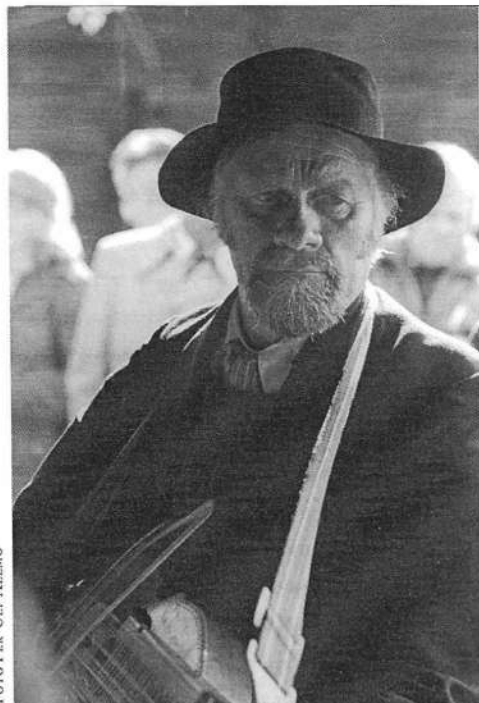

FOTO PER-ULF ALLINGO

FOTO PER-ULF ALLINGO

**Föreningen Nyckelharpan's
årsmöte och spelträff**

torsdagen den 27 mars kl. 19
Scoutvägen 118, Sollentuna

Varför ska man vara med i
Föreningen Nyckelharpan?
Vad önskar du dig av föreningen?
Hur kan föreningen vara till nytta?
Vad lockar yngre och
hur kan vi svara upp mot det?
Ska vi ha differentierad avgift för
ungdom och studerande?
Ska vi återgå till tidningens
ursprungliga namn – *Nyckelposten*?
Det finns många frågor att ta upp.
Kom och diskutera!

Vi fikar ihop och har spelträff efteråt,
så ta med instrument.

Gruppen *Endes* från Uppsala
*Bosse Lindström, Tommy Lindholm,
Josefin Berglund, Kerstin Andersson,
Jacob Höglund, alla på nyckelharpa,
samt Niklas Skeri på gitarr.*

kommer att ge en minikonsert och
efteråt leda ett allspel.

Saknar du möjlighet att komma,
hör då istället gärna av dig via mejl eller
telefon så lyfter vi fram dina åsikter på
mötet. Se redaktionsspalten för
kontaktuppgifter.

Hur man tar sig till mötet

Gångtid från Helenelunds pendeltägsstation
ca 13 min. Eller ta där blåbuss 178 mot Mörby
till hållplats Anhaltsvägen, det tar 1 min, och
gå sedan 250 m.

För tider, se www.sl.se

För hämtning vid pendel, 070-315 69 16

Bilburna tar E4:an och väljer avfart mot
Silverdal och Kista, norrifrån efter Sollentuna
och söderifrån efter Järva krog.

